

Københavns 4de Valgkreds, som jo bleve roste i høje Toner, da de bleve valgte, og til hvilke der knyttedes saa store og rige Forhaabninger, ikke svigte deres By ved denne Lejlighed, men nu stille sig Side om Side med os andre og stemme mod denne Lov.

Det er, som sagt, en Lov, der hverken er det ene eller det andet. Den er som Reform slet ingen Ting. Det er det rene Lapperi. Jeg skal indrømme, at vi trænge haardt til Reformen paa det kirkelige Omraade her i København, men det skulde da gerne være grundige Reformere, retfærdige Reformere, ikke saadanne Bagateller, som det her drejer sig om. Naar vi ikke kunne faa andet end dette, forekommer det mig alligevel bedre at blive ved det, vi have. Nu kende vi den gamle Indretning fra 1814, denne Protokol, som skal bæres rundt i hvert Hus og præsenteres for hver Skatteyder. Den er der alligevel noget vist demokratisk ved. Det, at enhver Skatteyder kan faa Lov til selv at tegne sig i Protokollen for et Bidrag, er godt. Han kender bedst selv sine Formuevilkaar, og deri, at han selv tegner sig, synes jeg, der er noget betryggende, noget demokratisk, medens nu det hele skal slaas i en Sæk og fikseres. Det bliver paalignet ikke efter moderne Skatteregler, men efter de gamle, kendte Skatteregler. Der tages ikke noget saadant Hensyn, at de virkelig rige komme til at udrede mere end de andre.

Jeg skal ganske vist indrømme, at dette Reskript af 1814 kan være noget uheldigt for Københavns Magistrat, idet der nemlig staar, at der skal være en Kommission, bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf de 3 skulle udnævnes af Magistraten. Det kan derfor blive et besværligt Arbejde for os i Københavns Magistrat at praktisere denne Protokol bragt omkring, men jeg vil dog foretrække det — vi komme nok ud over denne Besværlighed — for, hvad der her foreslaas. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ærede Medlemmer at stemme mod Loven.

Birck: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) misforstod en Indskudsbemærkning fra min Side. Det, jeg udtalte, at jeg ikke

kendte, var ikke den foreliggende Lov, men Spørgsmaalet om Folkekirkens Fremtid, hvorvidt den vilde blive en stivnende Statskirke eller ej. Men for øvrigt har jeg taget det ærede Medlems Ord ad notam og her suppleret det ved at henvende mig til flere københavnske Medlemmer, som tilhøre det ærede Medlems Parti, og her bedt om Oplysninger om dette Forhold, men de ærede Medlemmer have ikke været i Stand til at give mig denne Oplysning. Til Slut skal jeg sige, at det ærede Medlem var meget overlegen lige over for mig, fordi jeg ikke straks kunde følge ham i han teologiske Udvikling. Det er ganske naturligt, vi kunne ikke allesammen være smaa teologiske Spirer, som have kastet Præstekjolen for at danse Carmagnolen med mere Ynde. Endelig maa jeg udtale en Beklagelse over, at D'Hrr. Socialdemokrater paa den Maade gøre Obstruktion og følge det daarlige Eksempel, som den ærede Justitsminister gav i 1894 som Folketingsmand for Køge ved sin 3 Timers Tale angaaende Valgkredsloven.

Borgbjerg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) tillod sig at hentyde til min Fortid og min Udvikling, han syntes ikke, at min Udvikling var gaaet i den rigtige Retning. Jeg vil dog sige, at jeg glæder mig selv over, og jeg tror, at mange glæde sig over, at min Udvikling netop har taget dette Forløb. Derimod erindrer jeg en Tid, da det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds stod mig forholdsvis nær og stod det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wimblad) forholdsvis nær. Jeg tror, at der maaske havde været Ævner hos det ærede Medlem til at blive en god Journalist og en god Socialdemokrat . . .

Formanden: Det er bedre at vende tilbage til Drøftelsen af Sagen, end at drøfte andre Medlemmers private Kvalifikationer.